

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Jedličkové a soudců JUDr. Zuzany Bystřické a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobce **Ing. L. M.**, zast. Mgr. Jitkou Kapsovou, advokátkou se sídlem v Uherském Brodě, Hodinářská 1523, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, Odboru právnímu a Krajskému živnostenskému úřadu, se sídlem ve Zlíně, tř. Tomáš Bati 21, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Zlínského kraje, Odboru právního a Krajského živnostenského úřadu ze dne 16. března 2010, sp. zn. KUSP/16125/2010/PŽÚ/Du, č.j. KUZZL/16125/2010 se **z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na účet jeho právní zástupkyně, Mgr. Jitky Kapsové, advokátky se sídlem v Uherském Brodě, Hodinářská 1523 náklady řízení ve výši 9 200,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Písemnou žádostí ze dne 28.1.2010 se žalobce domáhal poskytnutí informací od Magistrátu města Zlína (dále jen „magistrát“). Konkrétně požádal o informaci, kolik knih došlých faktur vedl Magistrát města Zlína v letech 2003-2009, žádal o vypálení dat ze všech

těchto knih došlých faktur z uvedených let ve stejné struktuře jako byla data na CD, která mu byla zaslána 18.3.2009. Dále žádal o informaci, jaké další výdaje hradil magistrát v jednotlivých letech (mzdy zaměstnanců, sociální a zdravotní pojištění, zálohy na daně atd.) tak, aby součet proplacený podle jednotlivých knih došlých faktur, spolu s těmito dodatečnými náklady odpovídal celkovým výdajům magistrátu, jak jsou uvedeny v závěrečných účtech z těchto let. V žádosti dále uvedl, že dne 5.11.2008 žádal o vyhotovení excelového souboru veškerých údajů o došlých fakturách z let 2002-2008, které jsou uloženy v databázi magistrátu. Dne 30.12.2008 podal novou žádost o vypálení nového CD s excelovými soubory, ve kterých by byly informace o všech fakturách proplacených v letech 2003-2008. Na základě rozhodnutí krajského úřadu z 25.2.2009 mu Magistrát města Zlína 18.3.2009 poslal CD, o kterém tvrdil, že obsahuje požadované údaje. Dne 2.11.2009 podal žalobce žádost o kopie faktur podle přiloženého seznamu. Následně byl dopisem ze dne 25.11.2009 vyzván k úhradě 6.216,- Kč. Proti této částce podal stížnost, na základě které vydal 6.1.2010 krajský úřad rozhodnutí, ve kterém je uvedeno, že povinný vede celkem tři knihy došlých faktur. Z toho plyne, že mu dosud nebyly poskytnuty informace, o které žádal 5.11.2008, protože z let 2003-2007 byla na uvedeném CD data pouze z jedné knihy a z roku 2008 data ze dvou knih.

Rozhodnutím magistrátu ze dne 19.2.2010 zn. S00JP00G960T, bylo na základě výše uvedené žádosti žalobci sděleno, že povinný subjekt vedl jednu knihu došlých faktur v letech 2003-2007, dvě knihy došlých faktur v roce 2008, tři knihy došlých faktur v roce 2009. Veškeré knihy došlých faktur za roky 2003-2008 mu již byly poskytnuty v požadovaném formátu na základě dřívějších žádostí. Nyní je mu v příloze zasíláno CD s knihami došlých faktur za rok 2009. K žádosti ohledně dalších výdajů v jednotlivých letech tak, aby součet částek proplacených podle jednotlivých knih došlých faktur spolu s těmito dodatečnými náklady odpovídal celkovým výdajům magistrátu, jak jsou uvedeny v závěrečných účtech z těchto let, bylo žadateli sděleno, že mezi tyto výdaje je zahrnuta rozsáhlá skupina veškerých výdajů, u nichž podkladem k úhradě není faktura, nýbrž jiný důvod v podobě zákonného požadavku či plnění vyplývajícího přímo ze smlouvy (např. mzdy zaměstnanců, sociální a zdravotní pojištění, zálohy na daně, výdaje vyplývající ze smluv, kde byla stanovena splatnost na základě splátkových kalendářů apod.). Tyto kategorie výdajů jsou uvedeny ve zveřejněných závěrečných účtech povinného subjektu za jednotlivé roky, které jsou dostupné na internetových stránkách povinného subjektu www.zlin.eu.

Proti výše uvedenému rozhodnutí magistrátu podal žalobce stížnost ze dne 26.2.2010. Konstatoval, že odpověď na svoji žádost obdržel až 24.2.2010, tzn. 27 dnů od podání žádosti, což je v rozporu se zákonem o svobodném přístupu k informacím. Obdržel CD, na kterém byly soubory 2009-1, 2009-2 a 2009-3, ve kterých měly být všechny faktury ze tří knih došlých faktur, které magistrát vedl v roce 2009. V souboru 2009-1 chybí u 102 faktur údaj, za co byly dané faktury proplacené, v souboru 2009-2 chybí tento údaj u 200 faktur, v souboru 2009-3 je 75 faktur z první knihy a 36 faktur z druhé knihy došlých faktur, které tam nemají co dělat. Na druhé straně 125 faktur chybí a u 15 faktur není uvedeno, za co byly dané faktury proplaceny. V souboru 2008-1, který byl na CD z 28.5.2009 chybí údaje o 83 fakturách z druhé knihy z roku 2008, např. fakturách z agend č. 208200041 až 208200043, chybí faktury z agend č. 208200001 až 208200006, na druhé straně tam jsou faktury z agend č. 207200001 až 207200006. Jedná se pravděpodobně o chybné číslování faktur na začátku roku. Dále je mezi nimi 97 faktur z první knihy došlých faktur z roku 2008, 1 z první knihy z roku 2009 a 4 faktury z druhé knihy z roku 2009, které tam nemají co dělat. Z uvedeného plyne, že do dnešního dne neobdržel úplné informace o fakturách z druhé knihy došlých faktur z roku 2008 a z první, druhé a třetí knihy došlých faktur z roku 2009. Dosud mu tedy

nebyly poskytnuty informace v plném rozsahu a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Na základě uvedeného odvolání žalobce bylo rozhodnutí magistrátu potvrzeno napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 16.3.2010, sp. zn. KUSP/16125/2010/PŽÚ/Du, č.j. KUZL/16125/2010. Žalovaný mimo jiné uvedl, že postup magistrátu jako povinného subjektu byl správný a není v rozporu s právními předpisy. Žalovaný shrnul obsah žádosti žalobce ze dne 28.5.2010, konstatoval, že magistrát jako povinný subjekt nevyřídil žádost žalobce v zákonem stanovené lhůtě, proto žalobce jako žadatel podal dne 16.2.2010 stížnost. Tuto stížnost povinný vyřídil společně se žádostí tak, že dne 19.2.2010 poskytl jím požadované informace. Zrekapituloval obsah rozhodnutí magistrátu a dále rovněž stížnosti žalobce proti tomuto rozhodnutí ze dne 26.2.2010. Konstatoval, že jako odvolací orgán posoudil stížnost žalobce jako stížnost podanou dle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., tj. jako stížnost podanou z důvodu pouze částečného vyřízení žádosti o informace, aniž by o zbytku žádosti bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí. Žalovaný konstatoval, že odvolání neshledal důvodným. Z CD založeného ve spisovém materiálu, které žalovaný obdržel od povinného subjektu a je dle povinného subjektu obsahově totožné s tím, které bylo zasláno žadateli, bylo zjištěno, že obsahuje tři soubory označené 2009-1 pdf., 2009-2 pdf. a 2009-3 pdf. ze třech tří knih faktur z roku 2009. Údaje z knih faktur za kalendářní roky 2003 až 2008 byly povinným žadateli poskytnuty na základě jeho předchozích žádostí. Skutečnost, že došlo k nesprávnému zaevidování faktur při jejich obdržení povinným, které bylo napraveno tím, že faktury byly následně vždy zaevidovány do správné knihy faktur a v té byly pak prováděny veškeré operace s ní, není důvodem pro podání stížnosti. Otázka, zda provedená evidence faktur je v souladu s právními předpisy, není řešitelná dle zákona č. 106/1999 Sb. Odvolací orgán je v tomto řízení oprávněn posuzovat pouze to, zda byly žadateli poskytnuty údaje dle jeho žádosti, tedy zda v konkrétním případě dostal na CD údaje z jednotlivých knih faktur. Pokud na některých fakturách chybí popis za co byly uhrazeny a pokud tento údaj není v knize faktur uveden, není to důvodem pro podání stížnosti. Odvolací orgán v předmětném řízení nemůže přezkoumávat úplnost a správnost údajů. Žadateli byla rovněž sdělena informace o počtu knih došlých faktur vedených povinným subjektem v letech 2003-2009. Pokud se týká části žádosti o poskytnutí informací o výdajích hrazených povinným v jednotlivých letech, ani zde povinný nepochybil, protože odkázal na informace zveřejněné na svých internetových stránkách. Navíc žadatel proti uvedenému nebrojí ve své stížnosti.

V žalobě žalobce poukázal na obsah stížnosti ze dne 26.2.2010 (která byla soudem výše zrekapitulována) a zdůraznil, že mu nebyly poskytnuty informace v zákonem stanovené lhůtě a nebyly mu poskytnuty všechny informace, které požadoval. Dále poukázal na obsah napadeného rozhodnutí. Žalobce vyslovil nesouhlas především s tím, že se žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí spokojil s obecně podaným vysvětlením magistrátu jako povinného subjektu, že co do chybějících faktur mělo u některých faktur dojít následně k jejich převidenci do jiné knihy faktur a co do faktur, které chyběly úplně nebo u nichž chyběl údaj za co byly proplaceny, tyto měly být stornovány nebo se mělo jednat o vyúčtování dříve došlých zálohových faktur. Tyto informace se k žalobci vůbec nedostaly, navíc dle názoru žalobce byly neúplné i pro absenci napojení takového sdělení či údaje na konkrétní fakturu. Dle žalobce vysvětlení podané povinným subjektem žalovanému potvrzuje, že poskytnutí informací vůči žadateli bylo neúplné. Bez toho, aby odvolací orgán posuzoval vedení knihy došlých faktur z pohledu zákona o účetnictví a souvisejících právních předpisů, žalobci měly být poskytnuty informace a účetních knihách dle jejich skutečného obsahu. Pokud žalovaný neprovedl jiný důkaz než totožným CD vytvořeným povinným subjektem, nemohlo ani relevantně být posouzeno v odvolacím řízení, jestli žadatel obdržel skutečně

kompletní informace, které požadoval, tedy jestli obdržel obsahově stejné knihy došlých faktur. Z důvodu žalobcem uvedených nedostatků v předložených souborech, má žalobce pochybnosti o tom, jaké informace mu vlastně byly poskytnuty a jestli skutečně knihy došlých faktur vede povinný v takové podobě, jak o nich byl žalobce informován prostřednictvím vytvořených datových souborů na CD. Dle žalobce z hlediska příslušných právních předpisů by účetní knihy došlých faktur měly být srozumitelné, úplné a přehledné bez doplňujících vysvětlení. Za vadu řízení žalobce považuje, že žádný jiný důkaz ohledně obsahu a tím i úplnosti poskytnutých informací v řízení za účelem přezkoumání postupu povinného subjektu, nebyl proveden. Žalobce tedy nesouhlasí s tím, že postup povinného subjektu byl žalovaným potvrzen i přes nedodržení zákonem stanovené lhůty k poskytnutí informací. Došlo k porušení zákona o informační povinnosti pokud se týká prodloužení lhůty. Přesto, že mu nebyly poskytnuty informace, nebyl vyzván k doplnění žádosti, ani ohledně tohoto okruhu informací nebylo vydáno rozhodnutí, kterým by byla žádost nebo její část odmítnuta. Vzhledem k uvedenému je napadené rozhodnutí dle žalobce nezákonné.

V písemném vyjádření k žalobě ze dne 9.8.2010 žalovaný navrhl, aby žaloba byla soudem zamítnuta. Uvedl, že při vydání napadeného rozhodnutí vycházel především z tvrzení povinného, že soubory obsahující faktury ze všech tří knih faktur vedených povinným v roce 2009 byly žalobci poskytnuty v takové podobě, v jaké je má povinný sám k dispozici. Navíc žalobce v žádosti o poskytnutí informací ze dne 28.1.2010 nepožadoval, aby povinný v případě neexistence či neúplnosti některých očekávaných informací zdůvodnil, proč k takovým skutečnostem došlo. Žalovaný však ve svém rozhodnutí o stížnosti možné důvody tohoto stavu uvedl. Stejně jako v napadeném rozhodnutí žalovaný připomněl, že v rámci řízení o stížnosti nebylo jeho povinností zkoumat a zjišťovat, zda povinný vede řádnou a úplnou evidenci všech došlých faktur, ale zda byla žalobci poskytnuta evidence v takové podobě, v jaké byla povinným vedena. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobci byly poskytnuty povinným všechny údaje tak, jak jsou vedeny v jednotlivých knihách faktur za rok 2009. S ohledem na lhůtu pro vyřízení stížnosti, která je 15 dnů, nebylo v možnostech žalovaného, aby kontroloval údaje o všech 13.308 fakturách, které povinný za rok 2009 eviduje. Přezkoumání hospodaření obce je prováděno jiným způsobem, a to dle § 42 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů. Pokud se týká knih faktur za roky 2003-2008 žalovaný je toho názoru, že opětovné poskytování údajů by bylo nadbytečné, protože žalobce již požadované údaje obdržel. Rozsah těchto poskytnutých informací v minulosti nerozporoval. Lze tedy vycházet z toho, že poskytnuté údaje považoval za úplné. K námitce žalobce, že žalovaný potvrdil postup povinného přesto, že tento nedodržel lhůtu pro vyřízení žádosti, žalovaný konstatoval, že ve svém rozhodnutí se s touto skutečností vypořádal, zmínil, že žádost nebyla vyřízena ve lhůtě, proto podal žalobce dne 16.2.2010 stížnost na tento postup. Dále žalovaný uvedl, že z řízení o stížnosti vedené ve věci jiné žádosti žalobce o poskytnutí informací pod sp. zn. KUSP/82393/2009/PŽÚ/Du je žalovanému známo, že povinný vedl v roce 2009 celkem 3 knihy faktur, které se liší podle toho, zda jde o faktury s vazbou, bez vazby, popř. o faktury s DPH, o které je možno si následně snížit daňovou povinnost u finančního úřadu.

V replice k vyjádření žalovaného ze dne 15.9.2010 žalobce sdělil, že data, která povinný subjekt žalobci poskytl, jsou v zásadním rozporu se zákonem o účetnictví, účetní záznamy ve druhé a třetí knize došlých faktur netvoří souvislou číselnou řadu, na mnoha místech jsou místo faktur z číselných řad daných knih faktury z jiných knih, přičemž tyto faktury jsou zaevidované i v původních knihách, do nichž podle svého čísla patří. Tzn. že faktury by byly v účetnictví zaúčtované dvakrát. Pokud by se jednalo o přeevidované původně mylně zaevidované faktury, potom by v té knize, do které byla faktura mylně zaevidovaná,

musel existovat účetní zápis, kterým by se původní zaevidování rušilo, což u žádné z tzv. přeevidovaných faktur není. Tvzení povinného opakovaně žalovaným o následném přeevidování původně mylně zaevidovaných faktur je nepravdivé. Pokud by bylo pravdivé, musely by být přeevidované všechny faktury, které spolu souvisí, a které tvoří logický celek. Např. z 18 faktur proplacených firmě PATRICK s.r.o., IČO 18152856, které jsou zaevidované v první knize došlých faktur, bylo do třetí knihy tzv. přeevidovaných pouze 5 z nich, přičemž zůstaly evidované i v první knize. Žádný účetní zápis týkající se odúčtování 5 faktur této firmy v první knize není. V případě pravdivosti tvrzení povinného by těchto 5 faktur bylo zaúčtováno v účetnictví dvakrát, což je v evidentním rozporu se zákonem o účetnictví. Navíc je nelogické, aby z 18 faktur proplacených 1 firmě za obdobné zboží bylo přeevidováno pouze 5 faktur, u nichž nelze najít logické vysvětlení, proč byly přeevidované právě tyto faktury. Tvrzení je možné ověřit vyhledáním všech výskytů IČO 18152856 v souborech 2009-1 pdf. a 2009-3 pdf. Poznámka žalovaného, že přezkoumání hospodaření provedla auditorská společnost, je irelevantní, protože auditorská společnost provedla přezkoumání účetnictví povinného, nikoliv souborů poskytnutých žalobci. Toto přezkoumání nevylučuje, že povinný v souborech, které žalobci poskytl, první část informací vymazal a řadu účetních záznamů nahradil účetními záznamy z jiných knih došlých faktur. Vzhledem k uvedenému je žalobce toho názoru, že informace, které mu povinný poskytl o fakturách z roku 2009, a žalovanému předal v podkladech pro vyřízení stížnosti žalobce, nebyly ve skutečnosti těmi, o které žádal. Obdržel jiné knihy, resp. seznamy faktur, které neodpovídají požadavkům na vedení účetních knih a je zřejmé, že skutečné knihy faktur vedené povinným mají jinou podobu a obsah.

Na uvedenou repliku reagoval žalovaný podáním ze dne 20.1.2010, ve kterém konstatoval, že setrvává na svém předchozím vyjádření, nadále je toho názoru, že v rámci řízení byl oprávněn zjišťovat pouze to, zda byly žalobci poskytnuty všechny jím požadované informace v takové podobě, v jaké byly evidovány povinným v knihách faktur.

Před tím než se Krajský soud v Brně začal zabývat důvodností žaloby, zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení. Dospěl přitom k závěru, že žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou dle § 65 odst. 1 s.ř.s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu § 68 a § 70 s.ř.s.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.). Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, neboť soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a jsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Podrobná úprava práva na informace je obsažena v zákoně č. 106/1999 Sb., který stanovuje pravidla pro poskytování informací, resp. upravuje podmínky svobodného přístupu k těmto informacím (§ 1). Podle ust. § 2 tohoto zákona jsou povinnými subjekty, které mají povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány, veřejné instituce. Dalšími povinnými subjekty jsou subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy. Tyto povinné subjekty jsou zákonem zavázány především k tomu, aby zveřejňovaly základní informace o své činnosti automaticky tak, aby byly všeobecně přístupné. Ostatní informace, které mají k dispozici, vydají povinné subjekty na požádání žadatele, tj. každé fyzické nebo právnické osobě (ust. § 3 odst. 1).

Žalobce podal žádost o poskytnutí informace dle § 13 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. písemnou formou. Tato byla povinnému subjektu doručena dne 28.1.2010. Bylo na povinném subjektu, aby o žádosti rozhodl ve lhůtě stanovené v § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., tedy nejpozději do 15-ti dnů ode dne přijetí žádosti, neboť nebylo rozhodnuto dle § 15 uvedeného zákona o odmítnutí žádosti. Pokud povinný shledal, že žádost o poskytnutí informace směřuje ve své části k poskytnutí zveřejněné informace, bylo na něm, aby to sdělil žadateli společně s údaji umožňujícími vyhledání a získání uveřejněné informace dle § 6 uvedeného zákona ve lhůtě do 7 dnů.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podáním ze dne 15.2.2010 podal stížnost na postup při vyřizování žádosti o poskytnutí informace, ve které upozornil, že do data podání stížnosti uplynulo 19 dnů od podání žádosti o informace a dosud neobdržel žádnou odpověď. S ohledem na to podává stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Z dokladů obsažených ve správním spise je zřejmé, že odpověď na předmětnou žádost o poskytnutí informací obdržel žalobce dne 23.2.2010. Dne 26.2.2010 proti vyřízení žádosti podal stížnost, kterou téhož dne doručil správnímu orgánu 1. stupně.

Dále soud zjistil ze správního spisu, že správní orgán 1. stupně přípisem ze dne 5.3.2010 předal stížnosti týkající se předmětné věci žalovanému jako nadřízenému orgánu, a to v souladu s ust. § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. V průvodním dopise zn. S00JP006U04W uvedl, že faktury, u kterých se žadatel domnívá, že do příslušné knihy faktur nepatří, resp. u kterých se domnívá, že v seznamech chybí, jsou tzv. „převidované“ faktury, tj. faktury, které byly v době jejich prvotního přijetí povinným subjektem zaevidovány do některé knihy došlých faktur, ale později vyšlo najevo, že měly být zaevidovány v jiné knize došlých faktur. Dále je zde uvedeno, že při prvotním přijetí faktury je faktuře přiděleno tzv. evidenční číslo, které je za normálních okolností stejné jako následně vygenerované číslo faktury. U převidovaných faktur je však následně přidělené agendové číslo jiné, avšak tato faktura zůstává formálně zapsána v původní knize faktur pod původním evidenčním číslem, i když vlastní práce s příslušnou převidovanou fakturou probíhá v nové knize faktur. Tímto způsobem provádí evidenci takovýchto faktur příslušný software na evidenci faktur, který má povinný subjekt k dispozici. Pokud se týče faktur s agendovými čísly 208200001 až 208200006, které v přehledu faktur chybějí, jedná se o špatné číslování na začátku roku 2008, uvedené faktury jsou ve skutečnosti označeny pod agendovými čísly 207200001 až 207200006. Faktury, kterým chybí popis jsou buď faktury stornované nebo faktury z doplatek, které byly zaslány vystavitelem jako vyúčtování již dříve uhrazených zálohových faktur. Dále povinný subjekt uvedl, že trvá na tom, že žadateli byly poskytnuty veškeré údaje o veškerých fakturách za roky 2003-2009.

Z uvedeného je zřejmé, že námitka žalobce, že povinný subjekt rozhodl o jeho žádosti opožděně, je důvodná. K překročení lhůty stanovené v § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. pro vyřízení žádosti o informace skutečně došlo. Tato skutečnost sama o sobě nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ani napadeného rozhodnutí.

Jinak je tomu však pokud se týká námítky, že poskytnutí informací žalobci jako žadateli bylo neúplné. Tuto námitku vznesl žalobce již ve stížnosti proti postupu povinného subjektu.

Žalobce podal na postup při vyřizování žádosti o informace stížnost dle § 16a odst. 1 písm. c). Takto správně také stížnost žalobce vyhodnotil v napadeném rozhodnutí žalovaný. Dle názoru soudu však žalovaný pochybil, pokud postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. potvrdil s tím, že žalobci byly poskytnuty kompletní informace a nedošlo k naplnění důvodu stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. c) uvedeného zákona. Pro tento závěr totiž neměl dostatek podkladů. Soud zjistil, že povinný subjekt jako podklad pro rozhodnutí předložil žalovanému pouze CD totožné s tím, které na základě žádosti poskytl rovněž žalobci. Dále žalovanému poskytl vysvětlení, jehož obsah je uveden výše. Soud je toho názoru, že na základě těchto podkladů nemohl odvolací orgán učinit závěr o tom, zda žalobci byly poskytnuty kompletní informace, a nemohl tedy bez dalšího postup povinného subjektu potvrdit. Soud si je vědom toho, že lhůta pro rozhodnutí odvolacího orgánu je krátká (dle § 16 odst. 8 činí 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena). Dle názoru soudu je však dostatečná k tomu, aby odvolací orgán zjistil, zda informace poskytnuté žalobci na příslušném CD jsou kompletní a totožné s těmi, které jsou uvedeny v příslušných knihách faktur. V dané věci bylo na místě zabývat se pouze kompletností poskytnutých informací, nikoliv jejich obsahem. Žalovaný tedy nemusel posuzovat, jakým způsobem a z jakého důvodu jsou faktury zaevidovány v jednotlivých knihách, měl pouze dostatečně průkazným způsobem zjistit, zda údaje na CD jsou skutečně kopií knih faktur.

Pokud se žalobce vyjadřoval v odvolání a v žalobě ke způsobu vedení knih faktur povinným subjektem a k tomu, jak by tyto měly být vedeny, soud konstatuje, že dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím má žadatel o informace právo toliko na poskytnutí informace. Dle § 3 odst. 3 uvedeného zákona se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Soud v této souvislosti připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2011, čj. 6 As 33/2011-83, dostupný na www.nssoud.cz, podle kterého „*Informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu, a to zpravidla již v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu (§ 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím).*“

Žadatel o informace dle uvedeného zákona nemá právo vyjadřovat se ke způsobu vedení knih faktur, má toliko právo na poskytnutí informací. Povinností povinného subjektu je mu tyto informace poskytnout. Na základě podané stížnosti bylo v daném případě povinností žalovaného, aby řádně vyhodnotil, zda žalobci byly poskytnuty kompletní informace, což dostatečně neučinil. Rozhodnutí o podané stížnosti, kterým byl potvrzen postup správního orgánu prvního stupně, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Vhledem k výše uvedeným skutečnostem soud rozhodnutí žalovaného v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil pro o nepřezkoumatelnost. Soud připomíná, že v souladu s § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaný v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo

na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V posuzované věci byl žalobce úspěšný, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, které mu vznikly v souvislosti se zastoupením a zaplacením soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč. Náhrada za zastoupení se sestává z odměny za tři úkony právní služby ve výši 2.100,- Kč za jeden úkon, celkem 6.300,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., tj. převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a dalšího písemného podání); k náhradě nákladů byla připočtena náhrada hotových výdajů za tři úkony právní služby po 300,- Kč, celkem 900,- Kč (§ 13 odst. 3 poslední cit. vyhlášky). Celkově byla přiznána náhrada nákladů včetně náhrady za zaplacený soudní poplatek 9.200,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. 3. 2012

JUDr. Jana Jedličková, v.r.
předsedkyně senátu